

Kool ja koolmeister.

Kas weame kihla: kui mõnni ridda olled luggenud ütled sa warsti: „Sedda on üks koolmeister kirjutanud, se on häisust tunda!“ — No wõib olla; mis wigga sest siis ka olleks? Eks koolmeister wõi ka omma su teiste ees lahti tehha, kui tal middagi süd-dame peal kippitab? — Olgo sellega kuidas on, agga minna panneks hea melega sia tükki ette Salomoni suust ühhe sõnna ja se oleks nenda:

„Tarkus annab ennast kuulda ulitse peal, agga ükski ei panne sedda tähhele.“

Üks minno norepõllisest tutwatest sai koolmeistriks. Sedda on mitto sanud ja sellega ausa ammeti, palju tööd ja wähhhe leiba leidnud. Minno tutwaw leidis keif just nisamma. Temma aastane sissetullik, pead ja jallad kous olli liggi 140 hõbberubla, agga seal olli keif, mis esimeses õppetusses seisab, sukkaaelast kunnii wiimse sutäieni. Kas-

tas on 365 päwa, rehenda nüüd isse, kui palju sealt päwa peale tulli? Mitte ennam kui waewalt 38 kopp. Ellada liig kassin, surra liig palju.

Se on ikka nenda: saab noor innimenne maiakese, siis nõuab ta ka kassikese senna sisse. Mõnni juhtub kül kaunis terrawa küündega lomakese sama, no agga kes ette ärra teab, muido jääksid poled pulmad aastas piddamatta. Mõnnel jookseb jubba paar päiwi pärrast pulmi omma teed. Kui sa ei tea, kes se on, siis tulle küsi mo käest. Ruskawil (nenda olli ta ristinimmi) olli selle polest parrem õn. Temma Anna sarnast polle ma neid palju näinud. Tulline tö innimenne, kes musta ja korrastamatta ello ni wähhhe fallis, kui pihho silmas, agga seal jures tassane ja allandlik, nago lamba tal; Ruskaw kandis tedda ka, sõnnalt ütelda, kätte peal, ja Anna iggapäine nimmi omma mehhe suus olli: „mo maggus südda.“ Agga sedda olli temma ka wäart. Nende abbiello ei wõinud ennam õnnelikum olla, kui